

N:o 28.

Af Herr Wallenberg: Om antagande af gramvigten till konventionellt bruk.

Vid 1853 års riksdag väckte jag motion om införande af det *metriska systemet för mått och vikt*. Jag anförde bland annat såsom skäl för detta stegs uttagande, att det metriska systemet var det enda, som skulle vinna en större utbredning, men flertalet ledamöter af då varande Lag- och Ekonomi-Utskott ansågo, att decimalindelningens antagande för mått och vikt kunde äfventyras, om man vid denna öfvergång ej bibehöll de äldre enheterna och indelade dem efter decimalsystemets fordringar.

Sedan dess har inträffat att år 1864 antogs det metriska systemet konventionellt i England och med innevarande års början antogs samma system *till allmänt bruk* i det stora tyska riket. Hos oss har endast till begagnande för medicinskt bruk det franska mått och vigtsystemet blifvit genom Kongl. Kungörelsen af den 23 Juli 1869 antaget och derigenom har vunnits bland annat att General-landtmäterikontoret redan blifvit förtroget med de åtgärder, som böra vidtagas för att tillhandahålla mått och vikt tillhörande detta system. Då vi nu hoppas på en lifligare samfärdsel med brödrariket Norge, hvars viktighet är lika med 500 gram, och det medför sina olägenheter att vid hvardera ändan af en jernväg begagna olika vigtsystem, så vore det väl önskligt, att i begge rikena *samma vikt* begagnades. Då postväsendet blifvit mera internationellt än tillforene och då flera länders postverk redan begagna *gramvigten*, så vore det väl särdeles lämpligt att äfven svenska postväsendet begagnade detta vigtsystem. Jag hade nog önskat, att nu, sedan man allmänt här i landet blifvit förtrolig med decimalindelningen och kommit under fund med detta räknesätts stora fördelar, föreslå det metriska systemets antagande i sin helhet, men som jag

nogsamt har mig bekant, att man för det närvarande icke kan påräkna någon synnerlig benägenhet för stora reformer, inskränker jag mig till en vördsam hemställan,

att Riksdagen behagade för sin del besluta att gramvigten må här i landet konventionellt begagnas och att i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att alla till detta vigtsystem hörande vigter med dess öfver- och underafdelningar må genom Kongl. Landtmäteriets försorg åt en hvar tillhandahållas samt vid behof omjusteras; och slutligen att Kongl. Maj:t tacktes taga i nådigt öfvervägande, om och när det kan finnas lämpligt att för jernvägstrafiken, postväsendet och möjligen andra statsinstitutioner använda gramvigten.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

A. O. Wallenberg.

N:o 29.

Af Herr Frisk: Om Riksbankens ingående såsom delegare i enskilda bankbolag utan sedelutgifningsrätt, derest sådana bolag i orter utom Stockholm komma att bildas, m. m.

Som det ej torde vara skäl att ytterligare öka det här i landet redan nog stora antalet af enskilda sedelutgifvande banker, vore det deremot kanske skäl att bereda alla möjliga lättnader åt de bank-bolag som utan sedelutgifningsrätt i orterna bildades i och för allmänna rörelsens underlättande, dels derföre och dels för att äfven bereda Riksbanken större ränta å sina medel än den nu har, tager jag mig friheten vördsamt föreslå: